

SOLIDARITET 0030

DEN RIKTIGT STORA MARDRÖMMEN I BRYSSEL

”Vet ni vad jag tror är den riktigt stora mardrömmen i Bryssel? Att Grekland överger euron. Och klarar sig bättre tack vare det.” Det skrev Expressens utrikesredaktör Mats Larsson bara några dagar efter det grekiska parlamentsvalet den 25 januari. Han utvecklade resonemanget:

”EU och Europeiska centralbanken har skapat höga skyddsvallar för att begränsa skadeeffekterna ifall Grekland checkar ut. Men en så kallad ’grecxit’ är ändå något som EU så klart vill undvika. Och ändå finns det ekonomer som pekar på ett annat skäl till att Bryssel fruktar en grekisk sorti. För tänk om Grekland tjänar på det. Det råder inget tvivel om att en grekisk återgång till drachmen till en början skulle orsaka stora skador i Grekland. Banker skulle kollapsa, valuta-restriktioner måste införas, arbetslösheten skulle stiga, ekonomin åter krympa.”

”Men, skriver Mats Larsson, ”landet skulle samtidigt kunna få en chans att starta på nytt. Och en svag drachmer skulle öka den grekiska ekonomin. Så tänk om Grekland då om några år har en bättre ekonomisk utveckling än andra krisdrabbade länder som behöll euron. Det är en tanke som borde hålla EU-ledarna vakna om nätterna”.

Hela det borgerliga Europa står förstummat inför valresultatet i Grekland och många på den kanten verkar redan nu ta ut sin skadeglädje i

förskott över att Syriza inte kommer att lyckas. Det grekiska folket betraktas som orealistiskt när det lagt sina röster på ett parti som lovar så snabba förbättringar. Men frågan är vem som är realistisk och vem som är orealistisk?

Sedan den grekiska krisen utbröt 2009 har landet störtats ner i social misär och massarbetslöshet. Det sparprogram som landets regeringar beordrats att genomföra har slagit sönder ekonomin och framförallt tagit själva hoppet från miljoner och åter miljoner greker.

Och här är en slutsats: Åtstramningar av det extrema slag som Greklands tvingats genomföra är helt enkelt inte realistiska. Ett samhälle döms till långvarig stagnation och rentav till att nynazism föds ur misären. Att de grekiska väljarna svarade med ett rungande nej till dessa åtstramningar genom att rösta på Syriza vittnar om sund självbevaringsdrift.

Det grekiska folket har gjort ett realistiskt val. Jag hoppas att vänstern, socialdemokraterna och arbetarrörelserna runtom i Europa nu deklarerar sitt stöd för Syrizas ambition att få skulderna nedskrivna. Ju starkare det stödet blir desto större är utsikterna att kunna göra något åt den massarbetslöshet som hemsöker nästan hela kontinenten. snabba förbättringar. Det är det enda realistiska.

HUGO TORSTENSSON

DRAGKAMPEN MELLAN GREKLAND OCH TYSKLAND

Det har pågått länge nu. Dragkampen mellan den grekiska regeringen och EU-topparna, och framför allt Tysklandsfinansminister Wolfgang Schäuble. Han bryr sig inte om att det grekiska folket i demokratisk ordning röstat för en ny politik och han vill absolut inte se att Grekland genomför reformer som hjälper landets allra fattigaste medborgare. Det enda som tycks betyda något är att den så kallade skulden ska betalas tillbaka, oavsett vad det får för konsekvenser för Greklands folk. Några skuldavskrivningar finns inte på tapen för Schäuble eller de andra EU-topparna.

Men långgivare borde också ha ett ansvar. När tyska och franska banker lånade ut pengar till Greklands tidigare regeringar så var det känt att de grekiska statsfinanserna inte var i ordning. När skuldkrisen slog till lånade Tyskland och andra EU-länder ut enorma summor till den grekiska regeringen, så att de kunde lösa ut de tyska och franska bankerna.

När de ansvarslösa bankerna var räddade så var hela bördan överförd på det grekiska folket. De enorma nedskärningarna har skapat massarbetslösheten och den utbredda fattigdomen. Det är därför vi i Nätverket för Grekland bland annat reser kraven: ”Stoppa åtstramningspaketet” och ”Människor före banker”.

Men Wolfgang Schäuble borde kunna sin historia bättre. I hela Europas intresse fick Västtyskland år 1953 sina statsskulder nedskrivna. Utan den hjälpen hade Tyskland aldrig fått den ”starka” ekonomi landet har idag. Den gången

bidrog Grekland till den tyska skuldnedskrivningen. Varför ska inte Grekland ha samma rätt nu?

Alla EU-ledare borde lyssna på President Obama. I en intervju med CNN om situationen i Grekland sa han; ”det bästa sättet att minska underskott och komma tillbaka till sunda finanser är tillväxt. Man kan inte fortsätta ansätta länder som är i mitten av en depression.”

Obama har helt rätt i denna fråga. För skuldbelaget krossar konsumtionen. Den drar ner exporten och skrämmer bort nya investeringar. Grekland måste få skuldnedskrivningar och goda villkor för återstående skuldbetalningar.

Det är inte bara i det grekiska folkets intresse, det är i hela EU:s intresse. Därför föreslår också styrelsen för vårt Nätverk att vi på årsmötet ska tillfoga kravet att skriva ner Greklands skulder. Det är ett krav som vi med kraft vill driva bland annat mot Sveriges regering.

DET KÄNNES LITE MÄRKLIGT. Det fanns en tid när Sveriges regering verkligen drev på Grekland-solidariteten. Det var i kampen mot den grekiska diktaturen 1967–1974. I spetsen stod statsminister Olof Palme, som än idag är väl ihågkommen i Grekland. Idag handlar solidariteten med Greklands folk om att våga stå upp inom EU och att kräva det enda vettiga, skuldnedskrivningar för Grekland. Vi hoppas att Stefan Löfven kan se Palme som en förebild.

**ELISAVET JOHANSSON TZIAMPAZIS
STELLAN HERMANSSON**

NÄTVERKET FÖR GREKLAND

ÅRSMÖTE. Det är viktiga tider för Grekland, det råder tuffa förhandlingar och vad som händer kan vara svårt att förstå.

Rapporteringen i svensk media är nästintill obefintlig. Det är därför extra viktigt att vi inför årsmötet funderar över vad vi vill att Nätverket ska göra framöver.

Har du idéer och tankar på vad Nätverket skall fokusera på och finns det något du vill hitta på?

Kom och diskutera Nätverket För Greklands framtid den 10 maj kl. 13.00-15.00 i Grekiska kulturhuset, Idungatan 4b.

[Du kan åka till Odenplan, sen går du Norrtullsgatan några hundra meter framåt tills du når Idungatan, då går du till höger och 4b ligger där på din vänstra hand.]

GREKLANDSFEST. Café Victor och Kulturhuset Cyklopen ordnar en fest för Grekland lördag 9 maj på Kulturskolan Raketten i Björkhagen, Stockholm [T-bana linje 17 Station Björkhagen]. Festen pågår klockan 18.00-22.00. Pris 150 kronor som inkluderar mat och underhållning. Antalet platser är begränsat.

Betala in på Handelsbanken 6176-731528042. Skriv Grekland och ert namn på inbetalningen. Skicka ett mejl till g.drougge@comhem.se om att ni har betalt. Biljetter skickas via mejl.

VILL DU VETA MER OM VAD SOM HÄNDER I GREKLAND OCH I ÖVRIGA EU? VILKA AKTIVITETER SOM ÄR PÅ GÅNG? ELLER ANMÄLA DIG SOM MEDLEM? BESÖK NÄTVERKETS HEMSIDA NATVERKETFORGREKLAND.SE

STÖD VÅR EKONOMISKA INSAMLING! Omkring 3 miljoner greker är utförsäkrade från sjukvårdssystemet och saknar i princip tillgång till mediciner.

Runt om i Grekland organiserar frivilligorganisationer, fackföreningar, humanitära organisationer med flera, ofta med utländskt stöd, insamlingar som ska finansiera och underhålla sjukvårdsklinikerna som är gratis för besökarna.

Även Nätverket för Grekland driver en ekonomisk insamling. Den går till två frivilliga sjukvårdskliniker – en i huvudstaden Aten och en i Thessaloniki, Greklands näst största stad.

Du kan stödja vår stödkampanj till de två läkarkliniker i Grekland, genom att sätta in ett bidrag på plusgiro: 71 82 29 - 8.

KOM MED I NÄTVERKET FÖR GREKLAND

Nätverket för Grekland är en demokratisk, antirasistisk och partipolitiskt obunden organisation som genom information och utåtriktade aktiviteter verkar för solidaritet med Greklands folk i den ekonomiska krisen. Nätverket för Grekland motsätter sig Europeiska unionens och Internationella valutafondens åtstramningspolitik som fördjupar krisen och hotar demokratin.

Verksamheten vägleds av följande fem politiska krav:

1. Stoppa EU/IMF:s åtstramningspaket.
2. Människor före banker.
3. Ge ungdomen arbete och framtid i Grekland.
4. Stoppa nedmonteringen av demokratin.
5. Solidaritet med alla som bor i Grekland – Nej till rasism och fascism.

Det kostar enbart 50 kronor att bli medlem. Nordea plusgiro 71 96 32 - 2.

TYSK EKONOM FÖRESLÅR LÖSNINGAR

Den tyske ekonomen och tidigare medlemmen av EU-kommissionens ”insatsgrupp” för Grekland, Jens Bastian, föreslår ett internationellt toppmöte för att behandla den grekiska skulden, liknande det som organiserades 1952, som sammanlänkar en nedskrivning med vissa villkor.

”Vi behöver ett internationellt toppmöte om Greklands skuld, på samma sätt som det gjordes i London 1952 för Tysklands skuld. Den här gången behöver vi diskutera Grekland. Vi behöver sammanlänka en nedskrivning av skulden med mycket specifika villkor som kommer att ge Grekland en bättre framtid”, konstaterade Bastian i ”Deutsche Welle”.

ENLIGT BASTIAN ÄR, ”GREKLANDS SKULD ständigt stigande och Grekland har inte kapaciteten att självt betala tillbaka den, inte ens om skatterna höjs och skattesmitning bekämpas”. Dessutom medger han att Greklands skuld är ett besvärligt problem för långivarna, men han tror att beslut snart måste tas före skulden på nytt när 2012:s nivå, och ytterligare en nedskrivning måste tas under beaktande.

DE EUROPEISKA BANKERNA ÄR RÄDDADE

Den förkrossande valvinsten för vänsterpartiet Syriza som bildades så sent som 2012 av en koalition mellan olika partier och grupper på vänsterkanten [inom partiet finns det fortfarande organiserade fraktioner med maoister, trotskister, anarkister, miljöpartister och andra grupper som träter med varandra i allmänhet och den betydande majoritet av partiet som stödjer Tsipras i synnerhet].

SYRIZA STÄLLDE UPP I PARLAMENTSVALET 2012 och blev näst största parti [efter högerpartiet] och fick 71 av de 300 mandaten i parlamentet. Den 22 maj 2012 ombildades koalitionen till ett politiskt parti, för att kunna erhålla de 50 extra mandat som tilldelas det största partiet i de grekiska parlamentsvalen.

Efter parlamentsvalet som hölls i maj 2012 lyckades inga partier bilda regering. Panagiotis Pikrammenos utsågs till ny tillförordnad premiär-

minister samtidigt som nyval utlystes till juni 2012. Syriza backade något i nyalet, men det tog man igen med råge i valet till EU-parlamentet i maj 2014 då partiet fick drygt 26,5 procent av rösterna och sex platser i Strasbourg/Bryssel.

VALVINSTEN FÖR SYRIZA HAR GETT UPPHOV till spekulationer om landet kommer att lämna euron eller inte. För Tyskland, Finland och fler andra euroländer är frågan inte lika känslig som tidigare, vilket inte minst framgår av deras mobbning av Tsipras, bland annat under det senaste EU-toppmötet.

Tidigare låg de grekiska skulderna på privata banker, framför allt i Tyskland och Frankrike, men tack var de så kallade räddningspaketen [som i praktiken inte räddat Grekland utan spekulativa tyska och franska storbanker från att drabbas av förluster] har allt mer förts över till de andra euroländerna och till ECB och IMF.

Eller som en klok person summerade: Vinsterna privatiseras, förlusterna socialiseras.

SPARPOLITIKEN HAR HAFT MOTSATT EFFEKT

Sparpolitiken som egentligen skulle få Grekland på fötter har enligt Vassilis Chatzilamprou, en av Syrizas mer pragmatiska parlamentsledamöter, haft motsatt effekt.

Skuldkvoten har stigit. Tre miljoner greker är utförsäkrade och saknar hälsovård. 27 procent är arbetslösa. 60 procent lever på eller under fattigdomsgränsen. 3 miljoner saknar tillgång till hälso- och sjukvård. Anställda i den offentliga sektorn har förlorat omkring en fjärdedel av sin lön

ÄVEN CHATZILAMPROU, SOM BEFINNER SIG långt bort från Syrizas vänsterfraktioner med rötter i maoistiska och trotskistiska grupper, kräver ett slut på åtstramningarna.

– En sak är säker. Vi kommer inte att kompromissa när det gäller en ny politiska kurs för Grekland, säger Vassilis Chatzilamprou

Men vad händer när Alexis Tsipras möter Angela Merkel som pockar på nyliberala reformer, minskade utgifter och en bantad offentlig sektor?

– Vi vill och vi kommer att få en omförhandling av våra skulder. Får vi inte det kommer Grekland att ställa in betalningarna, säger Vassilis Chatzilamprou till Svenska Dagbladet.

VAROUFAKIS GÖR SIG REDO ATT AVGÅ?

Den tyska tidningen Bild, som tidigare hette Bild-Zeitung, rapporterar, via den grekiska nyhetsajten Kontra, att Greklands finansminister Yanis Varoufakis gör sig redo att avgå. Man citerar en icke namngiven källa inom den grekiska regeringen som säger att "Det är bara en tidsfråga tills Varoufakis avgår. Det är en färdig uppgörelse". Den grekiska regeringen har dock dementerat rapporten.

NÄR FÖRHANDLINGARNA MELLAN ATEN och långivarorganisationerna nu går in i en särskilt besvärlig fas, betecknade Varoufakis spekulationer om hans förestående avträde från regeringen som "underhållande".

"Var gång som förhandlingarna hettar till hoppar nya rykten om min avgång, frånfälle, etc. upp. Det är lite roande", twittrade han.

KOMPLOTT FRÅN BRYSSEL OCH BERLIN

Bryssel och Berlin uppges försöka försvaga Syriza genom ett "ekonomiskt stryppgrepp med hjälp av ECB", "envishet mot den grekiska regeringens reformer", och det senaste lockbetet att "ECB kan inkludera Grekland i systemet för kvantitativa lättnader [QE] om Grekland till fullo uppfyller reformerna för åtstramning".

SYFTET FÖR MAKTHAVARNA I BRYSSEL OCH BERLIN är att upprätta en grekisk "nationell enhetsregering" med deltagande av de politiska partier som stött Trojkans så kallade memorandum [krav på åtstramningar, nedskärningar och privatiseringar] och att tvinga Grekland att underteckna ett nytt samförståndsavtal, dvs. ett nytt memorandum och fortsätta de hårdföra åtstramningarna.

Bortsett från effekten att upprätta ett nytt memorandum, syftar konspiratorerna också till "att försvaga vänsterpartiet Syriza som den dominerande politiska makten i Grekland" och bli av med ett dåligt politiskt exempel för folket, medborgarna, skattebetalarna och väljarna i Europa, framför allt i Spanien och Portugal", rapporterar den grekiska sajten Keep Talking Greece.

GREKLAND BEHÖVER VÅR SOLIDARITET

NORDEA PLUSGIRO 71 82 29 - 8

PAPANDREOUS POLITISKA SJÄLVMORD

Georgios Papandreou kommer från en välkänd politisk familj, är son till Andreas Papandreou och sonson till sin namne Georgios Papandreou, båda tidigare premiärministrar.

Papandreou återvände till Grekland efter juntans fall 1974 och valdes 1981 in i det grekiska parlamentet för socialistpartiet Pasok. Han var utbildnings- och religionsminister 1988-1989 och 1994-1996, biträdande utrikesminister 1993-1994 och 1996-1999 samt utrikesminister 1999-2004.

UNDER SIN TID SOM UTRIKESMINISTER förbättrade han Greklands frostiga relationer till Turkiet och Albanien. Han misslyckades dock med att uppnå en varaktig lösning av Cypernfrågan i samband med den så kallade Annanplanen. Strax före Pasoks valförlust 2004 valdes Papandreou till partiledare och var oppositionsledare fram till valsegern 2009, då han kunde besätta såväl premiär- som utrikesministerposten.

Som en följd av eurokrisen utbrött för fem-sex år sedan drabbades Grekland av en katastrofal ekonomisk utveckling, vilket ledde till att Papandreou blev en starkt ifrågasatt politiker av det grekiska folket i allmänhet och den politiska

GEORGIOS PAPANDREOU

vänsteroppositionen i synnerhet. Papandreous aktiva stöd för Trojkans nyliberala åtstramnings-, nedskärning- och privatiseringspolitik blev med tiden hans politiska självmord.

EFTER EN FÖRTROENDEOMRÖSTNING I DET grekiska parlamentet den 4 november 2011 kunde Papandreou fortsätta som premiärminister. Han tvingades dock att acceptera att avgå sedan den politiska krisen förvärrats och det största oppositionspartiet Nea Dimokratia villkorat sitt deltagande i en samlingsregering med att Papandreou avgick.

Den 9 november 2011 meddelade han själv sin avgång i ett TV-tal till nationen, och dagen

efter enades flertalet av de grekiska partierna om Lucas Papademos [i praktiken utsedd av Angela Merkel, Nicholas Sarkozy och andra prominenta EU-ledare i den hemliga Frankfurtgruppen] som provisorisk efterträdare som premiärminister.

PAPADEMOS HAR TIDIGARE VARIT VICECHIEF i ECB, Europeiska centralbanken mellan 2002-2010 och har en bakgrund i det inflytelserika amerikanska investmentbolaget Goldman Sachs. Franska *Le Monde* uppger att han anlätades som "members of the European government Goldman Sachs". Det var för övrigt Goldman Sachs som hjälpte den grekiska regeringen att friserade de statliga finanserna inför landets eurointräde 2001.

Papademos var dessutom medlem i den så kallade Trilaterala Kommissionen, en diskussions- och lobbyorganisation som grundades av David Rockefeller i juli 1973 för att skapa närmare samarbete mellan Nordamerika, Västeuropa och Japan.

Papademos bildade den 11 november 2011 en provisorisk koalitionsregering med Pasok och Nea Dimokratia, och med stöd från extremhögerpartiet Popular Orthodox Rally. Kommunistpartiet KKE och vänsterkoalitionen Syriza vägrade att medverka i regeringen trots att det från början var ett villkor från Papademos.

Efter att den 4 november 2011 avgått som premiärminister [efter Frankfurtgruppens begäran] lämnade Papandreou den 18 mars 2012 även posten som partiledare för Pasok efter att partiets medlemmar röstade fram Evangelos Venizelos till partiledare. Efter Pasoks valnederlag 2004 utmanade han Giorgos Papandreou om partiledarposten, men förlorade. Men sex år senare valdes han till partiledare, efter Papandreous, med grekiska historiska erfarenheter, landsförrådiska agerande mot makthavarna i Bryssel och Berlin.

DEN 3 JANUARI 2015 GRUNDADE PAPANDREOU det nya partiet Kinima Dimokraton Sosialiston [Rörelse för förändring] som en utbrytning ur Pasok antagligen i ett desperat försök att rädda sin politiska karriär.

I valet den 25 januari fick socialdemokratiska Pasok bara 4,8 procent [efter militärdiktaturens fall var de ett 40-procentsparti]. Pasoks nya parti misslyckades samtidigt att ta sitt nya parti in i parlamentet. Det fick bara omkring 2,5 procent av rösterna, strax under treprocentsspärren.

HUGO TORSTENSSON

SOM SAGT VAR

"Alla vet att Grekland aldrig kan bära sin nuvarande skuldbörda utan ett nytt avtal." Det säger Greklands finansminister Yanis Varoufakis.

Under rubriken *"Merkel leker med elden"* skriver Svenska Dagbladets Tomas Lundin: *"Budskapet från Berlin är nu att Greklands möjligheter att förhandla fram gynnsammare villkor är uttömda. 'Take it or leave it', är beskedet. Fortsätt att spara och reformera. Eller lämna eurozonen."*

"Sätter man in den ekonomiska utvecklingen för valutaunionen i ett historiskt sammanhang så framgår det tydligt vilken katastrof den ekonomiska utvecklingen har varit." Det skriver Per Lindvall i en analys i Svenska Dagbladet: *"Man får leta sig tillbaka till 30-talet och depressionen för att hitta något liknande."*

"Om man säger att det bara finns en ideologi för Europa, och att det bara finns ett sätt att göra saker och ting, vad är då poängen med regeringar? Om man oavsett bara har ett alternativ, vad är då poängen med EU-parlamentet eller nationella parlament?" Asimina Michailidou vid Arena senter för europaforskning i Klassekampen.

I en intervju med Mega TV sade Greklands finansminister Yanis Varoufakis att Europeiska centralbankens politik visavi Grekland är *"kvävande"*. Han sade dessutom att han *"aldrig haft"* förtroende för den tyska regeringen.

"Nu är eurozonen som en dåligt fungerande gammal klocka. Om man lättar på locket för att plocka ut en av de klena fungerande fjädrarna sprätter alla andra fjädrar åt olika håll och urverket slutar fungera." Det konstaterar ekonomijournalisten Per Lindvall i en krönika i tidskriften Fokus.

Greklands försvarsminister Panos Kammenos sade den 9 februari till Mega TV att om det inte blir någon uppgörelse med EU kan Grekland söka penningstöd från Kina, Ryssland, eller USA, inklusive genom att sälja hamnar: *"Om vi ser att Tyskland fortsätter vara omedgörliga och vill söndra Europa, är vi skyldiga att [...] ta emot stöd från andra källor."*

TSIPRAS FÖRSVARAR DET GREKISKA FOLKSTYRET

”Valda representanter ska förhandla med valda representanter och teknokrater ta hand om teknokrater”, sade premiärminister Alexis Tsipraz till det grekiska parlamentet den 18 mars.

Samma dag antog det grekiska parlamentet ett lagpaket om humanitär hjälp till Greklands allra fattigaste i form av mat och subventionerat boende, trots att EU-kommissionens egenmäktiga kommandanter krävde att lagstiftningen skulle stoppas eftersom de ansåg att lagpaketet strider mot den så kallade februariöverenskommelsen mellan Grekland och de andra euroländerna.

Lagpaketet kostar 400 miljoner euro, vilket kan jämföras med att Grekland innan mars utgång skulle betala 4 miljarder euro i räntor till sina ”långivare”. Lagpaketet bestod av fem delar, av vilka de fyra första antogs med enhällighet.

Det femte lagförslaget vilket handlar om att inrätta en kommitté som ska ”undersöka betingelserna för, och det politiska ansvaret hos, dem som ruinerade landet och ledde Grekland till att tvingas låna pengar”. Detta lagförslag röstades igenom med 155 av 300. Mot förslaget röstade EU-anshängarna Ta Potami, nazistiska Gyllene gryning och kommunistpartiet KKE.

GREKISKA FACKET SÄGER NEJ TILL AVREGLERINGAR

Georgios Dassis är internationell sekreterare för grekiska centralorganisationen GSEE och sitter även i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, det rådgivande EU-organ som samlar representanter för arbetsgivare, arbetstagare och andra intresseorganisationer. Han vill att den grekiska regeringen överger åtstramningspolitiken rapporterar TCO:s nättidning Arbetsvärlden.

Strax före påsk presenterade den grekiska premiärministern Alexis Tsipras en lista med ”reformer”. Men det är ytterst tveksamt om den så kallade Trojkan [i dag Brysselgruppen] tycker att åtgärderna är tillräckliga för att man ska vilja betala ut det tidigare utlovade lånet. Trojkan vill dessutom se en avreglering av arbetsmarknaden och stora sänkningar av pensioner, något GSEE och andra fackliga organisationer är helt emot.

– Jag hoppas att Grekland och Eurogruppen ska komma överens om ett sätt för Grekland att betala sin skuld och stanna kvar i Eurosamarbetet. Men ytterligare sänkningar av löner och pensioner gör bara det grekiska folket fattigare och får inte ekonomin att komma igång igen. Hellre att Grekland får betala av skulden i långsammare takt, säger Georgios Dassis till Arbetsvärlden.

Han berättar att krisen lett till att kollektivavtalsförhandlingar avbrutits och att redan färdigförhandlade löner sänkts av staten. Samtidigt har fackföreningarna försvagats på grund av att medlemsantalet har minskat eftersom det är så många som blivit arbetslösa och inte har råd att fortsätta vara medlemmar.

DRASTISK ÖKNING AV FATTIGDOMEN I GREKLAND

De fattigaste hushållen i det av eurokrisen drabbade Grekland har förlorat nästan 86 procent av sin inkomst, medan de rikaste bara förlorat 17-20 procent. Skattebördan för de fattigaste har ökat med 337 procent, medan den för den rikaste delen bara ökat med 9 procent.

Enligt studien som har genomförts i regi av German Institute for Macroeconomic Research [IMK], som är knutet till Hans Böckler Foundation redovisar konsekvenserna av den påtvingade åtstramningspolitiken så har:

- Den nominella bruttoinkomsten för grekiska hushåll har minskat med nära 25 procent under bara fyra år.
- Lönesänkningar har svarat för nästan hälften av nedgången.
- Nettoinkomsten har fallit ytterligare med nästan nio procent, då skattebördan ökade väsentligt.
- Alla klasser drabbats av inkomstsänkningar som en följd av åtstramningar, skattehöjningar och den ekonomiska krisen ; särskilt hårt har låginkomst- och medelklasshushåll drabbats. Detta har berott på en kraftig ökning av arbetslösheten och skattehöjningar som varit delvis regressiva.
- Från 2009 till 2013 har ersättningar och löner i den privata sektorn minskat i flera steg till omkring 19 procent. Detta bland annat då minimilönen sänktes och kollektivavtalssystemet försvagades. Anställda i den offentliga sektorn förlorade omkring en fjärdedel av sin inkomst.

GREKISKA REGERINGEN KAN STOPPA TTIP

Efter att vänsterpartiet Syriza vunnit en klar seger i det grekiska valet har mycket av den europeiska debatten präglats av oro för att Grekland nu kommer att lämna eurosamarbetet. Men faktum är att Syrizas makt tillträde även kan få stora effekter för TTIP. Partiledaren, och numera Greklands premiärminister, Alexis Tsipras, har tidigare sagt att Syriza kommer att "bekämpa avtalet tillsammans med andra politiska krafter. Om det [TTIP] ratificeras innebär det i princip att Europa skjuter sig själva i foten".

En av Syrizas ledamöter i EU-parlamentet, Georgios Katrougkalos, sade i december att han "kan garantera att ett parlament där Syriza har majoritet aldrig ratificerar avtalet". Han poängterade även att detta inte bara var Syrizas gåva till det egna folket, utan också till resten av Europa. Kritiken handlar för Syrizas del både om den kontroversiella tvistlösningsmekanismen ISDS samt farhågor kring effekterna för exempelvis sjukvård, dataskydd och GMO.

Huruvida Grekland och Syriza kan stoppa avtalet återstår att se. Det beror delvis på om avtalet kommer att bedömas som ett så kallat "blandat avtal". Ett blandat avtal innebär att

avtalets innehåll inte enbart faller under EU:s exklusiva befogenhet på handelsområdet utan även under medlemsstatskompetens. Ett nutida exempel på ett sådant avtal är ACTA-avtalet, som fälldes av EU-parlamentet sommaren 2012. I sådana fall måste varje medlemslands parlament ratificera avtalet [alltså även Sveriges riksdag]. Det är oklart om ett nej i ett enskilt parlament per definition betyder att avtalet faller. Däremot måste ingäendet av ett blandat avtal beslutas enhälligt i ministerrådet, varav en medlemsstats regering [exempelvis den grekiska] skulle kunna sätta ett definitivt stopp för TTIP.

FLERA NATIONELLA PARLAMENT HAR PÅPEKAT att TTIP bör bedömas som ett blandat avtal, och såväl den tidigare handelskommissionären Karel de Gucht som nuvarande kommissionären Cecilia Malmström har gett uttryck för liknande tankar. Först när förhandlingarna är avslutade kommer dock EU-kommissionen ge besked om hur man avser att behandla avtalet. Ministerrådet kommer dock också att säga sitt. Enligt den danska regeringen finns det i rådet en tydlig majoritet, åtminstone när det gäller avtalet med Kanada [CETA], för att bedöma det som blandat. Om det stämmer finns det inga skäl till varför TTIP borde bedömas annorlunda.

EVA-BRITT SVENSSON

EUROELITENS FÖRSTÖRELSEMANI

Genom att administrera Grekland sedan 2010 har den så kallade Trojkan med Tyskland som avgörande makt drivit landet ned i en ekonomisk avgrund.

Arbetslösheten har ökat från 9,6 procent 2009 till 26,5 procent 2014. Ungdomsarbetslösheten steg från 21,9 procent 2008 till 58 procent 2013. Tre miljoner är långtidsarbetslösa. Dessa miljoner har ingen tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster.

Den del av befolkningen som lever under den officiella fattigdomsgränsen har ökat ifrån 20 procent 2010 till nästan 35 procent [3,8 miljoner människor] 2013. Omkring 330.000 hushåll saknar el och uppvärmning. Mer än 25.000 hushåll är hemlösa. Under perioden 2009-2014 sjönk den genomsnittliga hushållsintäkten med nästan 40 procent. Minimilönen är på 500 euro per månad. Genomsnittslönen 2013 var 23 procent lägre än 2010.

Bruttonationalprodukten var 22 procent lägre 2014 än 2010 och på ungefär samma nivå som år 2000. Under de fyra åren från 2010 till 2014 minskade realinvesteringarna [i fasta priser] med 37 procent, och mer än 200.000 småföretag lades ned.

DEN OFFICIELLA GRUNDEN FÖR TROJKANS åtstramningspolitik Maastrichtavtalets krav om att statens budgetunderskott får vara högst tre procent och den offentliga skulden högst 60 procent av BNP. Därför får inte parlamenten i eurozonens krisstater besluta om sina budgetar förrän de har godkänts av Trojkan.

Men Trojkans strypning av den grekiska statsbudgeten och ekonomin totalt sett har helt logiskt fört med sig det motsatta resultatet. Statskulden har ökat från cirka 285 miljarder euro [129 procent av BNP] 2010 till 320 miljarder euro [182 procent av BNP] 2014.

Långt mindre än hälften av lån miljarderna har gått in i statsbudgeten för att bekosta offentliga utgifter. Den största delen har gått till att betala av skulden. Som Der Spiegel har noterat: "Profitörerna på pengahjälpen har varit privata investerare som innehar statsskuldpapper, i huvudsak banker, försäkringsbolag och fonder." En annan viktig sak är att före Trojkan grep in var bara en fjärdedel av den grekiska utlandsskulden

en statsskuld. Idag är 80 procent av den totala utlandsskulden en statsskuld. Trojkan har sört för en enorm socialisering av den grekiska statskulden.

Den grekiska överklassen har knappt märkt att Grekland är inne i en allvarlig ekonomisk och social kris. Den har säkrat sina intressen genom att samarbeta både med regeringen och dess parti Ny Demokrati, som har haft den reella makten, och Trojkan.

Storkapitalister och personer från den politiska eliten har gömt undan omkring 170 miljarder euro på bankkontor i Schweiz. Skattesmitningen uppskattas i olika studier till 20 till 28 miljarder euro per år. Den grekiska handelsflottan står för 20 procent av all världens transporter till havs. Men redarna har obegränsad skattefrihet.

DEN NYA REGERINGEN, LEDD AV SYRIZA, har givit jobben tillbaka till de 595 städare som olovligt sades upp 2013. Kollektiv förhandlingsrätt och andra fackliga rättigheter har återinförts. Väl 70 procent av tjänstebilarna till statligt anställda har dragits in.

Minimilönen skall återgå till den tidigare nivån på 750 euro per månad. Pensionerna skall ökas till nivån 2012. Fattiga familjer skall få gratis matkuponger, gratis hälso- och sjukvård och hjälp med att betala elräkningarna. Det skall föras en effektiv kamp mot den ingrodde korruptionen. Skattesystemet skall effektiviseras med mer andel progressiv skatt.

Regeringen utarbetar ett program för 300.000 nya arbetsplatser. Trojkan måste veta att utan en relativt hög tillväxt kommer den grekiska staten inte vara i stånd att betala sin enorma utlandsskuld.

Därför kräver den nya regeringen en kraftig skuldavskrivning. Betalning av återstående skuld skall knytas till tillväxt i ekonomin. Utan tillväxtingen återbetalning.

Man skulle kunna tro att politikerna i alla civiliserade stater skulle applådera dessa beslut. Men nej. Strax före valet i Tyskland sa Tysklands försvarsminister Wolfgang Schäuble: "Ett nytt val förändrar ingenting."

Detta är euroelitens syn på "demokrati". Då de införde euron lovade de européerna guld och gröna skogar. Istället är de i färd med att göra Europa till en ekonomisk och social ruin och en politisk diktatur. Och de visar inte det minsta tecken på skam.

RUNE SKARSTEIN

GREKLAND – EUROPAS RIKASTE LAND?

Den överraskande slutsatsen kommer i alla fall en del bedömare i olje- och gasbranschen till efter nyligen genomförda undersökningar på Medelhavets botten. Men de värdefulla naturtillgångarna riskerar att slumpas ut till utländska bolag på grund av landets svåra skuldkris

– Precis som den här regeringen har plundrat offentlig egendom, kommer de säkerligen att plundra våra naturresurser, säger Iro Dioti från vänsterkoalition Syriza, till Fria Tidningen.

ALLA PRIVATISERINGAR I GREKLAND SKÖTS sedan 2011 av en fond, HRADF, som är ett bolag som inte omfattas av någon offentlighetsprincip och har en styrelse utsedd av parlamentet med övervakare från ECB och EU-kommissionen.

– Att tillgångarna kommer att hamna i utländska händer är mer än troligt, säger ekonomi-professorn Yanis Varoufakis.

De villkor som Grekland gått med på i utbyte mot stödlån talar uttryckligen om att inkomsterna från naturresurser ”till lands och under vattnet” ska gå till återbetalning av statskulden.

ATEN MOTSÄTTER SIG EU:S PRIVATISERINGAR

Den Syriza-ledda regeringen kommer att motsätta sig en energiunion som undergräver Greklands nationella intressen, bland annat i dess förbindelser med Ryssland, sade den grekiska energiministern Panagiotis Lafazanis, som också utslutit eventuella privatiseringsprogram för landets energisektor.

LAFAZANIS, SOM TILLHÖR SYRIZAS VÄNSTERFLYGEL, sade att Aten är inte villigt att följa EU:s energistrategi i dess nuvarande form.

”Vi vill inte allmänhet ifrågasätta de deklarerade målen för Energiunionen, men vi tvivlar på att de åtgärder som föreslås kan lyckas eller tvärtom – de kommer att förstärka ojämlikheter och smärtsamma ekonomiska och sociala komplikationer som finns i euroområdet och EU”, sade Lafazanis.

Ett av de viktigaste inslagen i Energiunionen är att medlemsländernas energihandel utanför

EU nationer bör granskas av EU-kommissionen innan de undertecknas. Ryssland har alltid insisterat på att dessa erbjudanden är konfidentiella.

Det är också tänkt att EU kommer att diversifiera sina energikällor genom den södra gasledningen, i ett försök att minska sin energiberoende av Moskva.

LIKSOM DEN UNGERSKA LEDAREN Viktor Orbán gjorde den grekiska ministern klart att en sådan bestämmelse undergräver den nationella suveräniteten av landet och utesluter varje form av ”flexibilitet” vid ett genomförande av energipolitiken i enlighet med nationella intressen.

”Grekland kommer inte att bli beroende av ensidiga energival eller energiaxlar, i namn av en påstådd diversitet i EU:s energiförsörjning”, betonade Lafazanis nyligen i ett tal vid Athens Energiforum.

EU:S POLITIK MOT GREKLAND ÄR GALENSKAP

Våldsamma protester skakade Frankfurt på den 16 mars när en demonstration mot eurozonens åtstramningspolitik delvis spårade ur. Demonstrationen var organiserad med anledning av invigningen av Europiska centralbankens nya högkvarter i staden, som uppges ha kostat minst 10 miljarder euro att bygga.

Provokatörerna och våldsverkarna var i minoritet, och det uppges att minst 30.000 deltagare deltog i demonstrationståget. Bland de som stödde demonstrationen var vänstergruppen i EU-parlamentet, GUE/NGL, och huvudtalare vid demonstrationen var Naomi Klein, författare till klassikern No Logo och, nu senast, This changes everything – Capitalism vs Climate.

I TALET MARKERADE HON SKARPT MOT ECB:s och de kapitalistiska politikernas hyckleri: ”Ni kritiserar vår rörelse för att bestå av vandaler. Men det är ni som är de verkliga vandalerna! Ni bränner inte bilar, ni sätter världen i brand!”

Hon påtalade också galenskapen i att EU-ledarna tvingar regeringar som den grekiska till privatiseringar av kollektivtrafik och nedskärningar av klimatbistånd i en situation när behovet av grön omställning så tydligt blivit en samhällelig ödesfråga om katastrofala klimatförändringar ska kunna undvikas.

”VÅRA ÅTGÄNDEN ÄR STRATEGISKA”

Greklands finansminister Yanis Varoufakis kritiserades den 24 april hårt av kollegorna i Eurorådet [euroländernas finansministrar] som är frustrerade över hans vägran att leverera åtgärder för att säkra Greklands ekonomi. Nyhetsbyrån Bloomberg News skriver att övriga euroländers finansministrar hävdade efter mötet i Riga att Yanis Varoufakis hantering av samtalen var oansvarigt. De anklagade honom för att slösa tid, vara en spelare och amatör.

Som svar på denna smutskastning publicerar Solidaritet 0030 här en artikel som är skriven av Yanis Varoufakis.

TRE MÅNADER AV FÖRHANDLINGAR MELLAN den grekiska regeringen och våra europeiska och internationella samarbetspartners har bidragit till mycket konvergens på de steg som behövs för att få bukt

på flera år av ekonomisk kris och att åstadkomma en varaktig återhämtning i Grekland. Men de har ännu inte resulterat i ett avtal. Varför? Vilka åtgärder behövs för att producera ett livskraftigt och ömsesidigt reformprogram?

VI OCH VÅRA PARTNERS REDAN ÖVERENS om mycket. Greklands skattesystem måste förbättras och skattemyndigheter måste befrias från korruption. Pensionssystemet är bristfälligt. Det ekonomiska kreditomloppet är sönderslaget. Arbetsmarknaden har drabbats hårt av krisen och är djupt segmenterade, med avstannade produktivitetstillväxt. Offentlig förvaltning är i brådskande behov av modernisering, och offentliga resurser måste användas mer effektivt. Överväldigande hinder blockerar bildandet av nya företag. Konkurrensen på produktmarknaderna är alltför begränsat. Och ojämlikheten har nått chockerande nivåer, hindrar samhället från enas kring väsentliga reformer.

Vid sidan av detta samförstånd, avtal om en ny utvecklingsmodell för Grekland kräver att över-

vinna två hinder. Först måste vi enas om hur Grekland ska uppnå finanspolitisk konsolidering. Andra behöver vi ett omfattande, gemensamt överenskomna reformprogrammet som kommer att stödja att konsolideringen och inspirera till förtroende för grekiska samhället.

BÖRJAN MED FINANSPOLITISK KONSOLIDERING, frågan handlar om metoden. ”Trojkan” [EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, Internationella valutafonden] har, under åren, förlitade sig på en process av baklänges induktion: De satte ett datum [säg, år 2020] och ett mål för förhållandet mellan nominell skuld till nationell inkomst [säg, 120 procent] som måste uppnås innan finansmarknanden anses redo att låna ut pengar till Grekland till rimliga priser. Sedan, under godtyckliga antaganden om tillväxt, inflation, privatisering kvitton och så vidare, de beräknar vad primära överskott är nödvändiga i varje år, arbetar dig bakåt.

Resultatet av denna metod, är i vår regerings yttrande, är en ”åtstramningsfälla.” När konsolideringen var inriktad på en förutbestämd skuldkvot att uppnås vid en förutbestämd tidpunkt i framtiden, de primära överskotten för att uppnå dessa mål var sådana att effekten på den privata sektorn undergrävde den förmodade tillväxten och därmed fick den planerade fiskala vägen att spåra ur. Det är just därför tidigare konsolideringsplaner för Grekland missade sina mål så remarkabelt.

VÅR REGERINGS POSITION ÄR ATT åtstramningspolitiken ska slopas. I stället bör vi utforma en framåtskridande plan som bygger på rimliga antaganden om att det primära budgetöverskott är konsistent med rimliga antaganden av den ekonomiska tillväxten, nettoinvesteringar och exportökning som kan stabilisera Greklands ekonomi och skuldkvot.

Om detta innebär att skuldkvoten i förhållande till BNP kommer att vara högre än 120 procent år 2020, måste vi tänka ut smarta sätt att avskrika, omfördela eller omstrukturera skulderna – i syfte att maximera det effektiva nuvarande värde som kommer att återbetalas till Grekland fordringsägare.

Förutom att övertyga Trojkan som vår skuldbördas hållbarhet ska vi undvika åtstramningsfällan, måste vi övervinna det andra hindret: ”reformfällan”. De tidigare reformprogrammen,

som våra partners är så angelägna om att de inte ska ”återställas” av vår regering, grundades på intern devalvering, löne- och pensionsnedskärningar, avregleringar av arbetsmarknaden och privatiseringar av offentliga tillgångar.

Våra partners tror att denna agenda med tiden kommer att fungera. Om lönerna faller ytterligare, kommer sysselsättningen att stiga. Metoden för att bota ett sjukt pensionssystem är att sänka pensionerna. Och privatiseringar bör sträva efter högre försäljningspris för att betala av statskulden som många [privat] erkänner är ohållbar.

I MOTSAETS ANSER VÅR REGERING ATT DETTA program har misslyckats, och att befolkningen tröttnat på ”reformen”. Det bästa beviset på detta misslyckande är att det, trots en stor nedgång i löner och kostnader, har inte exporten ökat [avskaffande av det löpande underskottet beror uteslutande på kollapsen av import].

Ytterligare sänkta löner kommer inte att hjälpa exportorienterade företag, som sitter fast i brist på krediter. Och ytterligare sänkningar av pensioner kommer inte att ta itu med de verkliga orsakerna till pensionssystemets problem [låg sysselsättning och omfattande svartarbete]. Sådana åtgärder orsakar endast ytterligare skador på Grekland redan trasiga sociala situation, vilket gör att den inte klarar av att ge det stöd som vår reformagenda desperat behöver.

DEN NUVARANDE OENIGHETEN MED VÅRA partners är inte olöslig. Vår regering är angelägen om att rationalisera pensionssystemet [till exempel genom att begränsa förtidspensioneringen], fortsätta med partiell privatisering av offentliga tillgångar, i syfte att återbetala lån som hämmar ekonomins kreditillgångar, skapa en helt oberoende skattekommission, och öka entreprenörskap. De skillnader som fortfarande berör hur vi förstår sambanden mellan de olika reformerna och den makroekonomiska miljön.

Inget av detta innebär att en gemensam grund inte kan uppnås omedelbart. Den grekiska regeringen vill ha en skattekonsolidering som är förnuftig, och vi vill ha reformer som alla sidor anser är viktiga.

Vår uppgift är att övertyga våra partners att våra åtaganden är strategiska, snarare än taktiska, och att vår logik är sund. Deras uppgift är att överge ett synsätt som har misslyckats.

YANIS VAROUFAKIS

BJÖRN ELMBRANT: EUROPAS STÅLBAD

”... historien visar att ett stort antal människor utgår från att ett nederlag är otänkbart strax innan allt rasar ihop.” Detta är slutraden i Björn Elmbrants bok om den europeiska ekonomiska krisen. Han ger inte mycket för att euron ska klara sig. Men värre är den fattigdom och arbetslöshet som drabbar en stor del av Europas befolkning

Och man kan väl på en gång säga att Björn Elmbrant inte tycks sakna euron särskilt mycket. Att europrojektet var fel tänkt från början och omedelbart fick skadeverkningar vars fulla effekter vi nu ser slå sönder land efter land är ett genomgående tema i hans bok ”Europas stålbad”.

När euron infördes varnade många för att det var ett riskabelt projekt att föra samman länder på olika ekonomiska utvecklingsnivåer, industrialiserade länder med jordbruksländer, länder som inte gick i takt med varandra i konjunkturcykeln. Eurokursen och ECB:s räntenivåer kom att sättas utifrån de stora nationernas, Tysklands och Frankrikes, behov. Hänsyn till små länder som Portugal, Irland och Grekland, fanns det inte och finns det inte utrymme för.

NÄR EURON INFÖRDES AVHÄNDE SIG DE enskilda staterna en egen räntepolitik, möjligheten att devalvera, som är ett klassiskt sätt att hantera svåra ekonomiska problem och möjligheten att sätta fart på sedelpressarna och tillåta inflationen att öka.

En omedelbar effekt när euron infördes var att räntan sjönk i en rad länder, till exempel Grekland. Lån i utländska banker som kostat tvåsiffriga räntenivåer kostade plötsligt ”bara” 5-7 procent. För samma årliga räntebetalningar kunde man alltså låna mångdubbelt mera. Och det gjorde Grekland.

Särskilt banker i norra Europa, läs Tyskland, var villiga att låna ut till Grekland. När Tyskland nu bidrar generöst till de olika räddningspaketen till Grekland, så är det egentligen de tyska bankerna som Angela Merkel värnar om.

Det där är en förklaring till dagens ”Greklandskris”, som Elmbrant lyfter fram. En annan

är att han påminner om att en tidigare grekisk regering, dvs. den före Pasok och Papandreou, förfalskade och förskönade den grekiska statsfinanserna. Elmbrant menar att ordet Greklandsfel är felaktigt. Allt är inte nödvändigtvis Greklands fel, även om landet bär en del av skulden.

Det var amerikanska investmentbanken Goldman Sachs som friserade de grekiska nationalräkenskaperna med metoder som hämtats från svenska Skandia och amerikanska skandalbolaget Enron. Skulder lyftes bort från budgetens balansräkning och togs upp i de valutor som för tillfället var mest gynnsamma. Intäktssidan förstärktes med förväntade inkomster av till exempel flygplatsavgifter och från ett statligt lotteri. Goldman Sachs gav också Grekland ett lån på 1 miljard dollar, som inte bokfördes som en skuld utan som en valutaaffär, skriver Elmbrant. Utan den här friseringen skulle Grekland aldrig ha kommit med i eurosamarbetet. Landet uppfyllde inte villkoren, vilket landet med Goldman Sachs hjälp lyckades dölja.

BJÖRN ELMBRANT VÄNDER ALLTÅ PÅ MÅNGA av de påståenden som görs om krisen, dess orsaker och verkan. Han ser skillnader mellan krisländerna. Och han ser likheter. Han ser ett mönster. Det är angreppet på välfärdsstaten. Krisländerna ska spara sig ur krisen. Med en BNP som krymper med 7 procent per år, ska Grekland nu spara sig ur krisen. Hundratusentals blir arbetslösa när den offentliga sektorn ska krympa. Löner sänks. Folk kommer att efterfråga allt mindre varor i affärerna, som tvingas stänga och fler blir arbetslösa och efterfrågan sjunker ytterligare.

Ekonomiprofessorn Savvas Robolis på Labour Institute befarar att levnadsstandarden i Grekland kan sjunka till 40 procent av vad den var 2007, som en följd av alla neddragningar.

Europa har hamnat i en ond cirkel. Försöken att ta sig ur krisen utgår inte från omsorgen om sjuka och gamla och skolungdomar, inte heller från strävan att ge arbetslösa nya jobb och utbilda dem för framtidens jobb. Det som styr är strävan att finanskapitalet ska gå så oskatt som möjligt ur krisen. Banker och finansinstitut ska räddas, medan enskilda får betala med ett liv i fattigdom och arbetslöshet under många år framöver.

Av alla länder så tar Elmbrant Island som ett positivt exempel. Den isländska staten valde mellan att rädda bankerna eller insättarnas pengar. Island garanterade insättarnas pengar och lät bankerna gå i putten. Idag växer den isländska ekonomin, om än sakta, igen.

Angela Merkel kritiseras hårt av Elmbrant. Den tyska förbundskanslern underskattade länge krisen i Grekland. Och hon är tvekan och saktfärdig i sina politiska beslut. Hon byter ståndpunkt ofta och följer ingen annan linje än omsorgen om de tyska bankerna.

En av hennes förtrogna Josef Ackermann, koncernchef på Deutsche Bank är en av de farligaste bankmännen i världen, enligt IMF-ekonomen Simon Johnson. Orsak: Ackermann lovar 25 procentig avkastning till aktieägare, vilket bara är möjligt genom att ta stora risker. Men Ackermann vet att han kan ta vilka risker som helst. Deutsche Bank är för stor för att gå under. Hans bank kommer alltid att räddas av Merkel.

EURON HAR INTE ORSAKAT KRISEN, SKRIVER Elmbrant. Men eurons konstruktion och EU:s oförmåga att agera har förvärrat krisen. När de olika medlemsländerna i EMU inte kan vidta klassiska åtgärder som devalvering och egna ränteförändringar återstår bara "intern devalvering", dvs att pressa ner lönerna och statsutgifterna. Detta ligger i linje med den förre chefen för tyska Bundesbank, Hans Tietmeyers, bild av hur euron skulle användas: Som en tryckkokare för att koka mos av sociala och fackliga rättigheter.

Elmbrant pekar på finansmarknadens allt starkare ställning. Världens samlade produktion av varor och tjänster uppgick år 2010 bara till 6 procent av "de sammanlagda globala finansiella transaktionerna. Den reala ekonomin krymper alltså på bekostnad av den finansiella. Kapitalet tränger ut arbetet, skulle en marxist säga" är Elmbrants kommentar.

Elmbrant rör sig i sin bok på två plan. Utöver skildringen av det storpolitiska spelet med politiker och banker låter han läsaren möta dem som drabbas av krisen. Nyfattiga i Grekland och Portugal, demonstranter i Spanien och Irland. För Elmbrant är inte detta bara en ekonomisk kris, om än ovanligt djup. Han har ett vidare perspektiv. Han ser en attack mot den europeiska välfärdstaten.

Det dystra framtidsperspektivet förstärks ytterligare när Elmbrant citerar den tyske sociolo-

gen Wolfgang Streeck om en alltmer aggressiv finanskapitalism och stora offentliga nedskärningar. Efter nedskärningarna har "statens kapacitet att medla mellan medborgarnas rättigheter och kravet på kapitalavkastning allvarligt försvagats." Dessa intellektuella kritiker står nu sida vid sida med dem som demonstrerar och strejkar mot besparingar, nedskärningar och arbetslöshet i Europas krisländer.

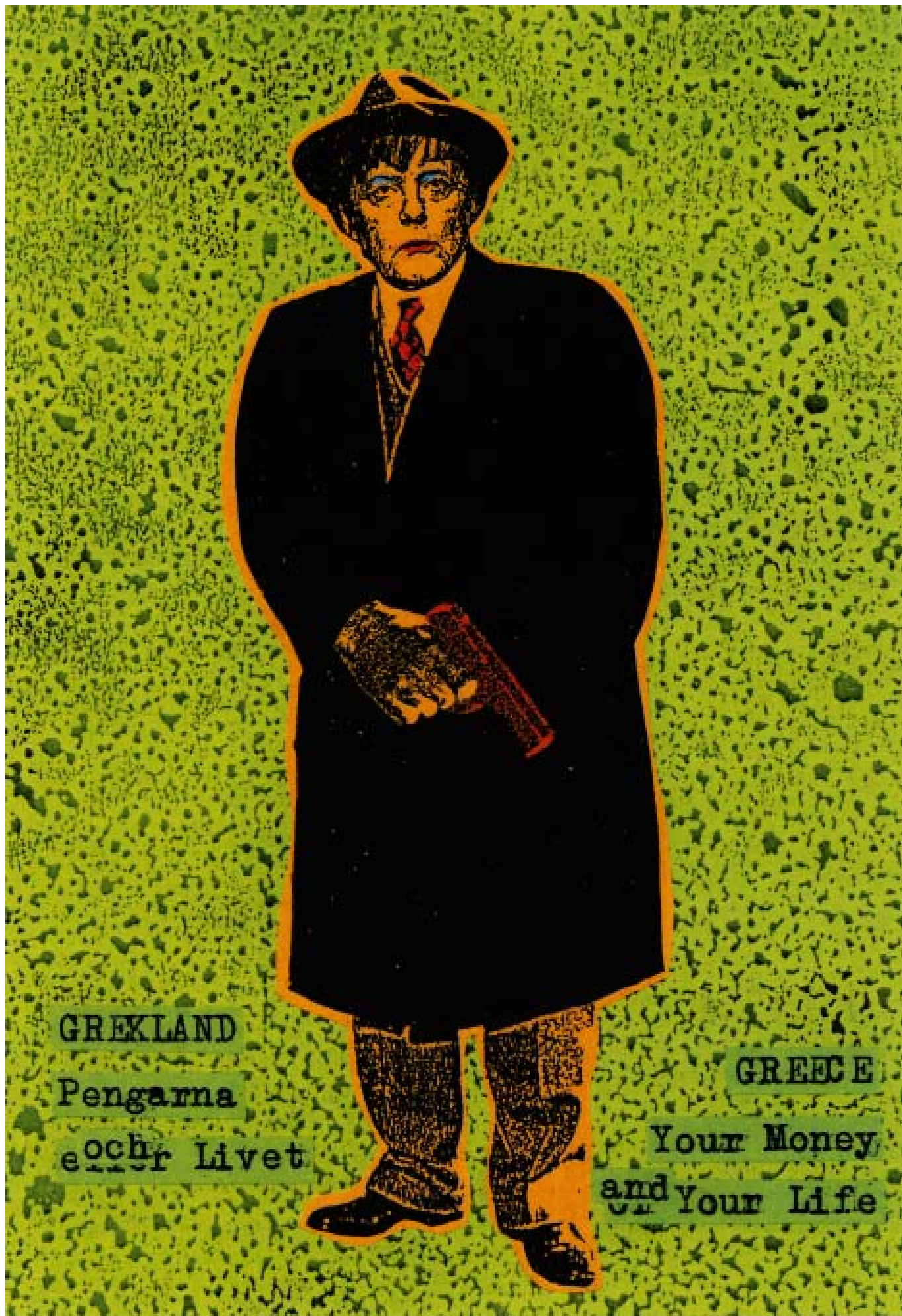
ELMBRANTS SLUTSATS ÄR ALLTSÅ ATT EURON går under. De argument som fördes fram mot euron i den svenska folkomröstningen och när EMU-projektet drogs igång visade sig vara riktiga. Euron var en konstruktion för vackert väder. I de ekonomiska vinterstormarna rasar korthuset.

Detta ligger i korten skriver Elmbrant och stöder sig på Milton Friedman som 2004 sade i en intervju: "Det är starkt sannolikt att euron kan komma att kollapsa inom några få år, därför att skillnaderna mellan länderna ökat."

ÅKE SVIDÉN

[Du kan köpa boken för 100 kr [porto tillkommer] genom att mejla hugo.torstensson@nejtilleu.se. Även om det är några år sedan boken kom ut är det fortfarande lika berikande som läsvärd.]

NUSVENSK ORDLISTA

ALDRIG MERA KRIG – pacifistisk paroll som synes vara på väg att förverkligas sedan denna gammalmodia och impopulära form av konfliktlösning ersatts av fredsbefrämjande åtgärder, fredsbevarande åtgärder, fredsframtvigande åtgärder, terroristbekämpning samt väpnad aktion.

BANKGARANTI, -n, -er – garanti, utfärdad på order av EU, för att säkerställa att Europas banksparare inte ruineras i samband med finansiella kriser orsakade av bankernas spekulation. I stället kommer Europas banksparare att ruineras genom att ländernas regeringar, på order från Bryssel, beslutar om en extraskatt på sparad kapital.

BLANDEKONOMI, -n, -er – ekonomiskt system där vinsterna tillfaller spekulanterna medan förlusterna solidariskt delas av samtliga medborgare. Så talar t ex SvDs ledarsida den 7.11 2011 om "de grekiska demonstrationerna för att slippa betala sina egna räkningar".

DEMOKRATI – n, -er – samhällssystem i vilket politiken förblir ungefär densamma men allmogen tillåts välja mellan en flintskallig herre och en herre med lugg och mustasch.

EFSF [European Financial Stability Facility], förkortning för vad som i svensk press kallas EU:s räddningsfond eller stabiliseringsfond – nystartad finansiell institution som fått i uppdrag att rädda världen genom att övertala kineserna att köpa italienska statsobligationer i stället för konkursfärdiga svenska bilfabriker.

FOLKET – ett obestämt antal personer som tycker som vi. Om folket tycker som de andra förvandlas det till en mobb.

GREKLAND – tälamodsprövande europeisk nation där stora delar av befolkningen vägrar att gå med på EUs sparkrav utan

insisterar på att själva få bestämma över sin ekonomi. "Fattar de ingenting?" frågar sig SvDs ledarsida [14.2 2010].

Det finns en viss risk att det grekiska folket, om det lämnas att bestämma sitt eget öde, kan få andra besparingsidéer än att sänka minimilönerna och sälja ut statlig egendom.

Vissa oansvariga element har föreslagit att man i stället skall minimera anslagen till den grekiska försvarsmakten, vilken under de senaste sjuttio åren ju framför allt ägnat sig åt att skjuta ner eller fångsla andra greker.

Än så länge håller dock Greklands regering stånd; i oktober 2011 beställdes inte mindre än 400 pansarvagnar av typ M1A1Abrams från USA.

LIBERAL, av latinets liberalis – "värdig en fri människa, ädel, hederlig, frikostig, generös, fördomsfri, mild, human, förstående" [Saob] politisk riktning som i sina mera primitiva utvecklingsfaser präglades av tolerans och frihetskänsla. Sedan moderata tänkare som Margaret Thatcher och Carl Bildt proklamerat att liberalismen är "den enda vägens politik" och att alla andra politiska riktningar är farliga avvikelser från sagda väg, har toleransen logiskt nog upphört. Begreppet "frihet" är numera bara relevant i samband med handel och hyressättning.

INTERNATIONALIST –en, -er – person som tidigare ansåg att Sverige borde ansluta sig till EMU och nu anser att Sverige bör ansluta sig till NATO.

KRIS, -en, -er – av grekiskans ἐπιβόεο, avgörande prövning, dom – brydsam situation; kritiskt stadium; ödesdiger rubbning; genomgripande vändning. [SAOB]

Alla ansvarsfulla bedömare är överens om att det enda sättet att komma till rätta med en ekonomisk kris är att ge oändligt mycket mer pengar och inflytande till dem som förorsakat den.

CARSTEN PALMAER

TYSKAR VILL STOPPA ECB:S BILJONUPPKÖP

ECB dras inför tyska konstitutionsdomstolen i ett försök att hindra centralbankens massköp av statsobligationer.

Tre tyska affärsmän, backade av den tyska professorn i konstitutionell rätt Christoph Degenhart, vill hindra ECB:s biljonprogram för köp av statsobligationer genom att dra centralbanken inför den tyska konstitutionsdomstolen. De hävdar att åtgärderna faller utanför ECB:s mandat, rapporterar EUBusiness.

Köpen av statsobligationer påbörjades i början av mars i ett försök att få upp euroländernas låga inflation. ECB:s plan är att köpa obligationer för totalt drygt 10 biljoner kronor fram till september 2016 om inte inflationsmålet på strax under två procent nås innan dess.

VARNAR FÖR GREKISKT EUROUTTRÄDE

Ett grekiskt utträde ur EU:s valutaunion [EMU] skulle få allvarliga konsekvenser för hela eurozonen och äventyra andra länders medlemskap, varnar ratinginstitutet Moody's rapporterar Svenska Dagbladet.

Moody's analytiker räknar med en begränsad omedelbar finansiell effekt om den grekiska krisen slutar med att landet lämnar valutaunionen.

Men om ett land lämnar en union som utformats för att inte kunna upplösas skulle det, enligt Moody's analytiker, oundvikligen leda till frågor om vad andra euroländer med liknande problem kommer att göra.

SOROS: RISKEN FÖR EN GREXIT NU 50 PROCENT

Den internationelle finansmannen George Soros gör bedömningen att det är 50 procents chans att Grekland lämnar den europeiska valutaunionen.

"Grekland är ett långvarigt problem som missköts från början av alla parter", säger han i en intervju med Bloombergs tv-kanal och uppger att det just nu är spel med bara förlorare.

Finansmannen uppger att man kan fortsätta att skjuta allt framför sig. Landet kan fortsätta att betala räntorna och undvika nedskrivningar.

"Men under tiden blir det inget primärt överskott, eftersom Grekland är på väg ner i avloppet", säger George Soros. [Med primärt underskott menas det underskott som återstår efter betalningar av räntor på statsskulden. Bara i år ska Grekland betala 22 miljarder i statsskuldräntor.]

TYSKLAND GÅR SOM TÅGET

Tysklands centralbank, Bundesbank, bedömer att landets ekonomi högst sannolikt fortsatte att växa i en robust takt under början av året, efter en stark expansion under slutet på 2014.

Bundesbank räknar också med en "fortsättning på den kraftfulla ekonomiska uppgången", kommenterade centralbanken i sin månadsrapport enligt Dow Jones Newswires.

HÖGERN FÖRLORADE I SPANIEN

Spaniens regerande högerparti, Partido Popular, tappade stort i söndagens regionalval i Andalusien. De tappade från 41 procent i 2012 års val till 27 procent i dag.

Socialistpartiet Pasok kommer fortsatt att styra Andalusien, men de lyckades dock inte säkra egen majoritet.

Vänsterpartiet Podemos, som har ett nära samarbete med Syriza i Grekland, slutade på tredje plats med 15 procent av rösterna och tog därmed för första gången plats i ett spanskt parlament.

I EU ÄR DET MERKEL SOM STYR

Tysklands förbundskansler Angela Merkel sade efter EU-toppmötet i Bryssel den 19-20 mars att Grekland måste iaktta "varje del" av februariens räddningsförlängningsavtal med euroområdet, men om premiärminister Alexis Tsipras framför motsvarande reformer kommer de att beaktas.

"Varje paragraf i avtalet räknas", sade hon vid en presskonferens, och tillade att nästa steg för att lösa den grekiska krisen var att Tsipras måste presentera en lista med "konkreta reformer" under de kommande dagarna.

GREKLAND VISAR VÄGEN FÖR EUROPA

Grekland har visat hur man trotsar det rådande europeiska samförståndet kring åtstramningspolitiken, vilket erbjuder hopp om en bättre och rättvisare framtid, enligt ekonomen James Galbraith.

Galbraith är professor vid University of Texas och informell ekonomisk rådgivare till Greklands finansminister Yanis Varoufakis. Han sade på en ETUI-konferens om alternativ till åtstramningspolitiken den 20 mars i Bryssel, att Grekland skulle kunna sporra förändringar i hela Europa.

ETUI, EUROPEAN TRADE UNION INSTITUTE, är ett självständigt forsknings- och utbildningscenter för European Trade Union Confederation [ETUC] ofta kallat Europafacket eller EFS.

”En sak leder till en annan. Så om överlevnad för en alternativ modell i Grekland leder till något i Spanien, vem vet var det kan leda?”, sade James Galbraith: ”Det finns en anda av värdighet i Aten som är värd mycket mer än pengar. Och det är en anda som är smittsam och kan märkas av i Spanien, Portugal och Irland.”

”Europa kommer att behöva kämpa för att övervinna spänningarna inom den gemensamma valutan, om den inte angriper löneskillnaderna”, varnade den tyske ekonomen Heiner Flassbeck.

FLASSBECK, TIDIGARE STATSSEKRETERARE I det tyska federala finansdepartementet, sade att Tyskland, genom att hålla lönerna nere, lever under sina tillgångar, och att det nu råder 20 procents löneskillnad mellan Tyskland och Frankrike.

”Om detta gap består, kan valutaunionen inte fortsätta”, sade Flassbeck. Ändå varnade han för att minska lönerna: ”Det skulle vara dumt eftersom det skulle förstöra resten av den franska ekonomin”, sade han. ”Det är vad som händer i Grekland. Lönesänkning är mycket värre än åtstramning.”

Trots att argumenten mot åtstramningspolitiken är övertygande, har motståndarna fortfarande en enorm uppgift framför sig, varnade Bernadette Ségol, generalsekreterare för ETUC: ”Jag är imponerad – och bedrövad – att dessa kraftfulla argument som vi har framfört i flera år har ännu inte nått fram till makthavarna i eurozonen”, sade Bernadette Ségol.

YPOGEGRAMENO

”**ÄNNU HÄRSKAR EU INTE ÖVER HELA VÄRLDEN**”, är en avslöjande rubrik i den nyliberala Frihandelsbloggens dagliga nyhetsbrev. Det är en stormaktsambition som superfederalisten Jean-Claude Juncker skulle kunna vara författare till.

”**INTRÄDET I EG KOMMER ATT MEDFÖRADE** mest dramatiska förändringarna i Sverige på 100 år – ja, kanske någonsin. Följden blir omfattande nedskärningar inom den offentliga sektorn, frysta transfereringar och privata lösningar inomsamhällsservicen.” Finansmannen Peter Walleenberg i Dagens Industri den 18 april 1991. Han fick rätt.

ÄVEN OM MÅNGA TYSKAR TROR ATT GREKERN lever på tyska pengar, så är det i själva verket de tyska skattebetalarna som tjänat på de grekiska lånen. Det framgår av ett svar som det tyska vänsterpartiet Die Linke ställt till finansministeriet i Berlin

Även om den tyska statens bidrag till de grekiska lånepaketerna kanske är ett ”högriskprojekt”, så har det hela tiden varit ett överskott på investeringen.

Sedan 2010 har Grekland betalt 2,68 miljarder euro i räntor till den tyska förbundsstaten. Det tyska finansministeriet räknar dessutom med att hämta hem 150 miljoner euro om året i räntor på de grekiska krislånen.

MANOS GLEZOS, EN LEGENDARISK motståndsmann som den 30 maj 1941 rev ner den nazistiska hakkorsflaggan från Akropolis i det av tyskarna ockuperade Aten, har i decennier varit en av Greklands viktgaste politiker och kulturpersonligheter och utnämnts till hedersdoktor vid fyra olika universitet.

Förra året anslöt han sig till vänsterpartiet Syriza och röstades in i EU-parlamentet med fler röster än någon annan kandidat i valet.

Manos Glezos är i dag minst sagt kritisk till Syrizaregeringens så kallade februariöverenskommelse med Eurogruppen och Brysselgruppen [före detta Trojkan].

– Jag ber det grekiska folket om ursäkt för att jag deltog i denna illusion, säger Manos Glezos.

HUGO TORSTENSSON

DEN EKONOMISKA KRISEN FÖRVÄRRAS

Greklands regering har börjat tömma kistorna för sin hälsovårdssektor och Atens tunnelbana för att hålla landet flytande och betala sina skulder. Det skriver tidningen Financial Times på onsdagen.

Samtidigt har ECB beslutat att införa striktare hinder för Grekland att sälja statsskuldsväxlar.

Natten till den 22 mars diskuterade Greklands premiärminister Alexis Tsipras sina reformplaner med Tysklands förbundskansler Angela Merkel, men det fanns få tecken på att samtalen i Aten med tjänstemännen hade blivit mer aktiva.

GREKLANDS REGERING HAR LOVAT ATT I början av april överlämna en lista med reformplaner till eurozonens ledare. Listan måste dock godkännas innan eurozonens myndigheter skulle kunna gå vidare för att försöka frigöra pengar till Grekland.

I slutet på månaden måste Grekland betala löner och pensioner på 1,7 miljarder euro och sedan ett lån på 450 miljoner euro till Internationella valutafonden, IMF, den 9 april.

KOMMER GREKLAND ATT LÄMNA EURON?

Att Grekland skulle lämna eurozonen har länge varit på tal men svenska ekonomer ställer sig frågande till att det kommer att ske.

Den 1 april bjöd tankesmedjan Fores som finansieras av bland andra Centerpartiet in till debatt om huruvida Grekland kommer att lämna euron eller inte. Fyra ekonomer fanns på plats och även om situationen tycktes svårbedömd var det ingen som direkt svarade ja på frågan:

KOMMER GREKLAND LÄMNA EURON INOM en femårsperiod?

– Mitt huvudscenario är att man hankar sig fram och ger och tar från båda sidor. För [om Grekland lämnar euron blir det] politiskt för kostsamt, sade Annika Winsth, chefsekonom på Nordea. Hon tillade att Greklands statsskuld inte längre är ett problem för marknaden utan för politiker och skattebetarna som står för krislånen.

– Det är svårt att veta. Det hänger ju på om regeringen i Grekland känner att man måste leva upp till sina vallöften eller inte, sade Lars

Calmfors, professor vid Institutet för internationell ekonomi. Han trodde inte att andra euroländer skulle vara intresserade att fortsätta hjälpa Grekland om de åter skapar budgetunderskott i landets finanser, vilket kan sluta med att Grekland lämnar euron.

– Det vi vet är att det inte finns några politiker i något euroland som frivilligt vill lämna euron. Men det skulle vara att man förr eller senare drivs ut ur euron, sade Hans Tson Söderström, adjungerad professor vid Handelshögskolan i Stockholm. Han tillade att det är ett delat ansvar mellan över- och underskottsländer om man ska klara en valutaunion.

– Euron är i grunden ett politiskt projekt och det kommer vara politiska faktorer som avgör om Grekland stannar i euron. På kort och medellång sikt kommer de att vara kvar, sade Andreas Hatzigeorgiou, chefsekonom på Stockholms Handelskammare. Han konstaterade att Greklands höga skuldsättning är långt äldre än euron och börjande som en medveten S-politik på 1980-talet i ett försök att höja landets levnadsstandard och tillväxt.

EKONOMIKOMMISSIONÄR VARNAR FÖR GREXIT

EU:s ekonomikommissionär Pierre Moscovici menar att Grekland inte kan hållas kvar i valutaunionen till vilka villkor som helst.

– Vi kommer inte ha kvar Grekland i eurozonen till vilket pris som helst utan under strikta villkor som är acceptabla för båda sidor, sade EU:s ekonomikommissionär Pierre Moscovici i en intervju med tyska Die Welt.

I en intervjun ssade Moscovici att ett Grexit – att Grekland lämnar eurosamarbetet – vore en katastrof och ”slutet på början” för valutaunionen.

INFÖRANDET AV EURON 2001 HAR VARIT EN olycka för Grekland. Ett skäl är att Europeiska centralbanken sätter räntan för de stora ländernas behov, Tyskland och Frankrike, inte för ett litet lands behov, som Grekland.

Därtill har eurokrisen fördjupats till följd av den felaktiga internationella krishantering. EU:s, IMF:s och ECB:s hårda åtstramningsvillkor för Grekland har förvärrat situationen, diktaten från Trojkan har strypt tillväxten, lett till lägre löner och ökad arbetslöshet.

LÄKARE UTAN GRÄNSER I GREKLAND

Läkare Utan Gränser har arbetat i Grekland sedan 1991 och har 12 internationellt och lokalt anställda. Under 2013 hade de 2.900 patientbesök samtidigt som 200 fick behandling, enskilt och i grupp, för mental ohälsa.

Finanskrisen i Grekland har lett till nedskärningar i sjukvårdsbudgeten med nästan 40 procent och det är också ont om läkemedel. Detta drabbar inte bara arbetslösa och oförsäkrade utan befolkningen i allmänhet.

I OKTOBER BÖRjade ett av LÄKARE Utan Gränserns team i Aten att ge medicinsk hjälp till dem som sökt sig till platser där man distribuerade livsmedel. De kunde där få rådgivning, remiss till sjukhus och juridisk hjälp. Många av patienterna var äldre eller arbetslösa.

I början på året sjönk temperaturen kraftigt och myndigheterna öppnade då tillfälliga härbär-

gen där hemlösa i Aten kunde söka skydd och Läkare Utan Gränser bidrog med akutinsatser.

Många av de migranter och asylsökande som tar sig till Grekland hålls kvar i interneringsläger i upp till arton månader. I dessa läger har de svårt att ta kontakt med sina familjer och deras hälsa försämras, såväl fysiskt som psykiskt.

Läkare Utan Gränser har haft personal vid flera interneringsläger och polisstationer i nordöstra Grekland, nära gränsen till Turkiet. Det är den väg många flyktingar väljer för att ta sig till Grekland.

LÄKARE UTAN GRÄNSER HAR BISTÅTT MED medicinsk hjälp och psykosocialt stöd. De har också försett flyktingar med kläder, sovsäckar och hygienartiklar. I april lämnade de över ansvaret till Hellenic Center for Disease Control and Prevention.

Men ett halvår senare återupptog Läkare Utan Gränser arbetet då det visat sig att ingen humanitär hjälp satts in. Bland annat skedde två utbrott av skabb som snabbt spreds i de överfulla lägren. Drygt 2.000 personer fick behandling.

BILD: IAKOVOS HATZISTAROU

”DET BLÅSER FRÅN VÄNSTER I IDÉDEBATTEN”

”Vilka är världens största intellektuella fixstjärnor?”, frågar Jan Eklund på Dagens Nyheter skultursidor. Thomas Piketty [Frankrike], Yanis Varoufakis [Grekland] och Namoni Klein [Kanada]. Åtminstone om brittiska Prospects läsare får välja. Tidskriften har just avslutat årets omröstning i den återkommande ”World thinkers”. Prospect är knappast känd för ett vänsternäste; det ekonomiska etablissemanget får se upp på allvar. Nu blåser det samtida vänstervindar i idédebatten. Ingen har väl tidigare röstat på en grekisk finansminister. Även i Spanien griper de intellektuella ini i opinionen. Podemos raketframgång i opinionen bygger på att unga i massarbetslöshetens Sydeuropa tappat tron på gamla lösningar.”

”GREKLAND ÄR SYMPTOMET – INTE ORSAKEN”

”Ett möjligt grexit rycker närmare. Då är det viktigt att se att Grekland är symptomet på den sjukdom som finns i eurozonen – inte orsaken.” Det konstaterar i en ledare av Daniel Mathisen i Dagens Arena.

”Nämnen den europeiska skuldkrisen och blickarna riktas snabbt mot Grekland, landet som blivit hela kontinentens sorgebarn och hackkyckling. Det är inte så konstigt. Statskassan skramlar tom sedan länge och torsdagens [8 april] utbetalning till IMF på 450 miljoner euro klarades med nöd och näppe. Landet blöder. [...]

Men det är viktigt att förstå att ansvaret långtifrån bara är Greklands. Stjärnekonomen Thomas Piketty kallar EU:s behandling av landet för ”en misshandel som döljer eurozonens verkliga problem”. Enligt honom behöver vi prata mindre om Grekland och desto mer om EU:s strukturella huvudvärk. [...]

Samarbetet [valutaunionen] är i själva verket ett felkonstruerat penningpolitiskt system som haltar rejält. Övertron på ränteverktyget har gynnat den tyska ekonomin och dränerat den grekiska, spanska och portugisiska. Att Grekland ska betala en femtedel av landets BNP i skulder

de närmaste 20 åren är en orealistisk och farlig form av politisk pennalism.”

”DIAMETRALT MOTSATTA IDÉER OM EKONOMI”

”Antingen får EU och Tyskland godkänna Greklands villkor eller gå med att på att landet går i konkurs. Det är helt beroende på vad Tyskland har bestämt sig för i frågan.” Det säger ekonomen Sandro Scocco i en intervju i Dagens ETC: ”Merkels regering vill att Grekland ska avreglera arbetsmarknaden, sälja ut de flesta offentliga tillgångarna och inte tillåta transfereringar. Det är här man bråkar. Debatten låter ofta teknisk, men det handlar om att parterna har diametralt motsatta idéer om hur ekonomin ska skötas.”

”SKA TYSK HÖGER FÅ STYRA HELA EUROPA?”

”Hur gick det till när tysk höger tog makten över Europa? För det är där vi är idag. De enda krafter som säger emot är vänsterpartier i Grekland och Spanien som föreslår en helt annan politik. Ingen socialdemokrati i EU står upp emot åtstramningsförstörelsen [...]. Och ingen finansminister säger emot den tyske Wolfgang Schäuble när han på ett aggressivt och överlägset sätt hänar den demokratiskt valda nya grekiska regeringen och kräver underkastelse.” Det skriver Johan Ehrenberg i ledare i Dagens ETC:

”Det här tyska aggressiva sättet att diskutera ekonomi och politik är något nytt och visar att överlägsen ekonomisk styrka och makt inte är en bra medicin för enskilda länder. Det förstör känslan för proportioner och följs av propaganda om andra länders lathet för att motivera den egna politiken. [...]

Det räcker kanske med att påpeka att nästan hela det ”stöd” som utbetalats till Grekland aldrig gått till landet utan till Nordeuropas bankers räddning [privata banklån har bytts till offentliga överstatliga fodringar på Grekland] för att förstå det absurda. Tyskland driver en extrem ekonomisk politik som tvingas på övriga EU och där massarbetslöshet, minskad offentlig sektor och fortsatt sänkta skatter är grundmodellen för alla.”

”GREKLAND VISAR VÄGEN FÖR EUROPA”

Grekland har visat hur man trotsar det rådande europeiska samförståndet kring åtstramningspolitiken, vilket erbjuder hopp om en bättre och rättvisare framtid, enligt ekonomen James Galbraith.

Galbraith är professor vid University of Texas och informell ekonomisk rådgivare till Greklands finansminister Yanis Varoufakis. Han sade på en ETUI-konferens om alternativ till åtstramningspolitiken den 20 mars i Bryssel, att Grekland skulle kunna sporra förändringar i hela Europa.

[ETUI, European Trade Union Institute, är ett självständigt forsknings- och utbildningscenter för European Trade Union Confederation [ETUC] ofta kallat Europafacket eller EFS.]

”EN SAK LEDER TILL EN ANNAN. SÅ OM överlevnad för en alternativ modell i Grekland leder till något i Spanien, vem vet var det kan leda?”, sade James Galbraith: ”Det finns en anda av värdighet i Aten som är värd mycket mer än pengar. Och det är en anda som är smittsam och kan märkas av i Spanien, Portugal och Irland.”

”Europa kommer att behöva kämpa för att övervinna spänningarna inom den gemensamma valutan, om den inte angriper löneskillnaderna”, varnade den tyske ekonomen Heiner Flassbeck.

Flassbeck, tidigare statssekreterare i det tyska federala finansdepartementet, sade att Tyskland, genom att hålla lönerna nere, lever under sina tillgångar, och att det nu råder 20 procents löneskillnad mellan Tyskland och Frankrike.

”OM DETTA GAP BESTÅR, KAN valutaunionen inte fortsätta”, sade Flassbeck. Ändå varnade han för att minska lönerna: ”Det skulle vara dumt eftersom det skulle förstöra resten av den franska ekonomin”, sade han. ”Det är vad som händer i Grekland. Lönesänkning är mycket värre än åtstramning.”

Trots att argumenten mot åtstramningspolitiken är övertygande, har motståndarna fortfarande en enorm uppgift framför sig, varnade Bernadette Ségol, generalsekreterare för ETUC: ”Jag är imponerad – och bedrövad – att dessa kraftfulla argument som vi har framfört i flera år har ännu inte nått fram till makthavarna i eurozonen”, sade hon.

GREKLANDS PREMIÄRMINISTER ALEXIS TSIPRAS

MOSKVA OCH ATEN TECKNAR SAMARBETSAVTAL

Efter möte i Moskva mellan Greklands premiärminister Alexis Tsipras och Rysslands president Valdimir Putin den 8 april, vill de två länderna stärka sina relationer inom allt från kultur till energi, rapporterar Europaportalen.

Mötet mellan Tsipras och Putin ledde till ett tvåårigt samarbetsavtal som ämnar att stärka relationerna inom allt från energiförsörjning till kulturellt utbyte.

– Det här är en väldigt viktig dag för grek-ryska relationer. Vi är enade av en gemensam religion och kultur. Som vi har vår i Moskva idag har vi vår här i våra grek-ryska relationer, sade Alexis Tsipras efter mötet rapporterar statliga ryska TV-bolaget RT.

ÄVEN VLADIMIR PUTIN VAR NÖJD MED mötet som han menade var konstruktivt. Han sade att de enats om att jobba för ett energisamarbete, bland annat genom bygget av en ledning för rysk gas via Turkiet till Grekland.

Inför Tsipras resa till Moskva uttalade EU-ledare oro för vad mötet skulle innebära för EU:s Rysslandspolitik. För att genomföra sanktioner mot Ryssland krävs samtliga medlemsländers godkännande.

Men Alex Tsipras ansåg att Grekland har rätt till en ”mångsidig utrikespolitik”.

– Grekland är en suverän stat som har sin obestriddliga rätt att ha en mångsidig utrikespolitik. De borde respektera våra skyldigheter i alla internationella organisationer, sade Alex Tsipras.

GALLERIET/LARS-ERIK HÅKANSSON

SOLIDARITET 0030 ÄR ETT NYHETSBRV FRÅN NÄTVERKET FÖR GREKLAND SOM UTKOMMER MINST FYRA GÅNGER PER ÅR. SIGNERADE ARTIKLAR KAN INNEHÅLLA ÅSIKTER SOM NÄTVERKET FÖR GREKLAND INTE DELAR. REDAKTION: HUGO TORSTENSSON, STELLAN HERMANSSON, ROBERT NYBERG. ANSVARIG UTGIVARE: SVEN BRITTON. MEJL: NYHETSBRVET@NATVERKETFORGREKLAND.SE.

NÄTVERKET FÖR GREKLAND ÄR EN DEMOKRATISK, ANTIRASISTISK OCH PARTIPOLITISKT OBUNDEN FÖRENING SOM GENOM INFORMATION OCH UTÅTRIKTAD E AKTIVITETER VERKAR FÖR SOLIDARITET MED GREKLANDS FOLK I DEN EKONOMISKA KRISEN. NÄTVERKET FÖR GREKLAND MOTSÄTTER SIG EUROPEISKA UNIONENS OCH INTERNATIONELLA VALUTAFONDENS ÅTSTRAMNINGSPOLITIK SOM FÖRDJUPAR KRISEN OCH HOTAR DEMOKRATIN.